

PODZIĘKOWANIE NA UROCZYSTOŚCI WRĘCZENIA SZTANDARU

Szanowni i dostojni goście, seniorzy, nauczyciele Tajnego Nauczania, koleżanki i koledzy. *„Ludzie są jak anioły z jednym skrzydłem , dlatego aby się wznieść musimy być razem”* (Maria Konopnicka).

Nasza uroczystość dobiega końca. W imieniu całej społeczności związkowej pragnę najserdeczniej podziękować za udział i uświetnienie tej historycznej chwili swoją obecnością. Świadomość, że tak wiele osób i instytucji nas wspiera słowami, życzliwą aprobatą, często konkretnymi czynami, jest dla nas inspiracją i bodźcem do dalszego, efektywnego działania.

Ogarnia mnie wielkie wzruszenie. Wzruszona jestem z powodu zakończenia dzieła, z powodu obecności dostojnych gości, a nade wszystko dlatego, że Nasze wspólne dzieło tak pięknie i dostojnie wygląda. Cieszymy się razem bo mamy swój sztandar, pod którym będziemy się gromadzić w radości i smutku. Cieszymy się i świętujemy, bo za rzadko to robimy. Poczujmy dziś wszyscy ten sukces, bo każdy z naszych gości i my, członkowie ZNP, walnie się do niego przyczyniliśmy.

W imieniu własnym i wszystkich członków naszego Związku pragnę serdecznie podziękować za to, że w tak szczególnym dla nas dniu jesteście Państwo razem z nami. Całym sercem dziękuję tym, dzięki którym ta uroczystość była tak wzruszająca i dostojna. Eminencjo – dziękuję za modlitwę i poświęcenie sztandaru, dziękuję honorowym patronom za okazaną życzliwość. Dziękuję wszystkim darczyńcom i przyjaciółom Związku za gest ufundowania gwoźdźca, który podkreśla wspólnotę myśli i czynów. Dziękuję za wszystkie serdeczne słowa i życzenia. Dzięki wielkie wielu innym osobom nie wymienionym z imienia i nazwiska, które w jakikolwiek sposób przyczyniły się do przygotowania naszej dzisiejszej uroczystości. Jestem wielką dłużniczką koleżanek i kolegów i tych wszystkich, którzy tu przybyli , dając tym samym wyraz jedności i wzajemnego wsparcia.

Wszystkim zebranim na naszej uroczystości dedykuję poetycką strofę Antoine de Saint-Exupery.

„Nic nie może się równać z bogactwem wspomnień. Takiego miejsca na własne przemyślenia, gdzie nie słychać gwaru miasta tylko śpiew ptaków i szum strumienia. Miejsca, gdzie można przyjść i spokojnie przemyśleć swoje życie. Zastanowić się jaką podjąć decyzję, gdzie z dystansem można spojrzeć na problem.”

Życzę Państwu takiej przystani i zapraszam wszystkich uczestników uroczystości na poczęstunek i przyjacielskie rozmowy